

BOOKCASE
BY SAW
mgyoe.com

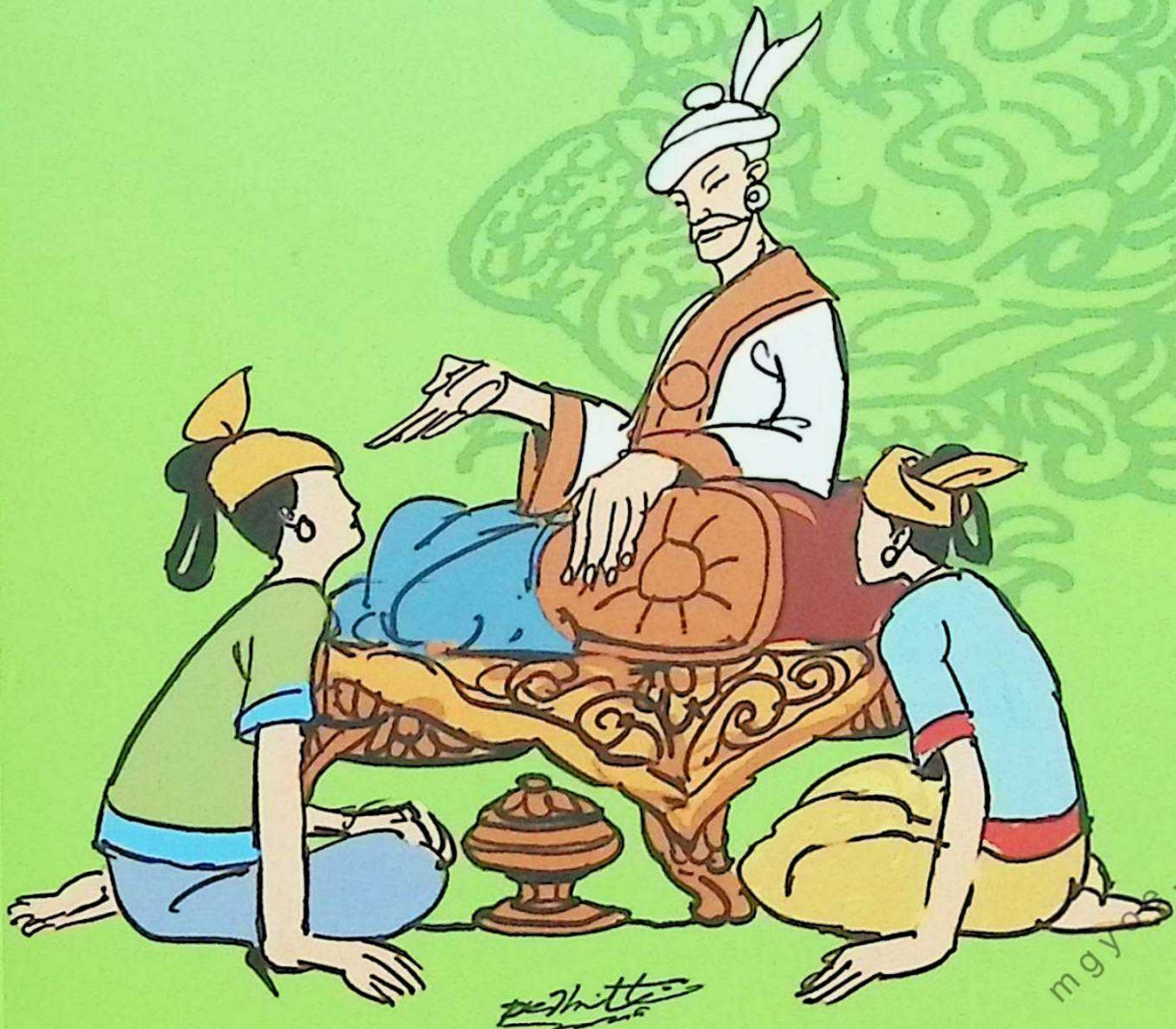
လူငယ်တို့အောင်မြင်ရေး

လောကနိတိ

အလိမ္မာစာ

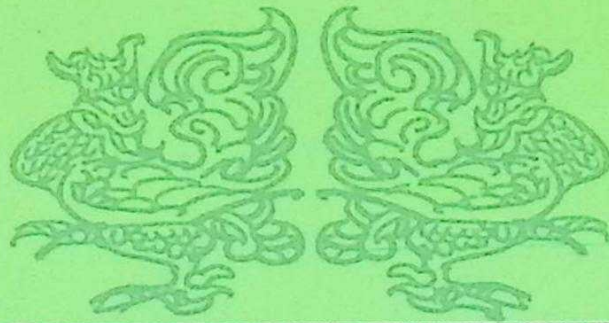
(ပင်းယခေတ် စတုရင်္ဂဗလအမတ်ကြီး မူရင်းရေးသားသည်)

ပီတိ(ပေကြီး)

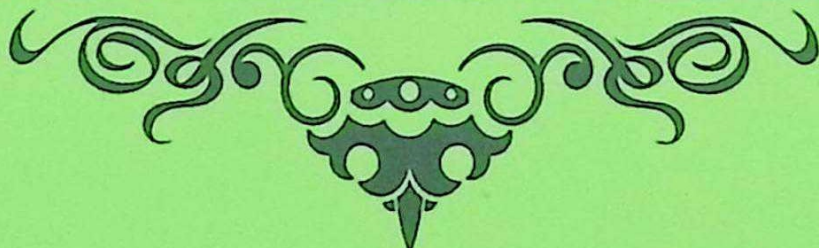

pehntin

mgyoe.com

လောကဆိုတာ လူသားတို့ရဲ့ သတ္တလောကကြီးကို ဆိုလိုတာဖြစ်ပါတယ်။
 နိတိဆိုတာကတော့ ပါဠိစာပေ နိမိကနေ ဆင်းသက်လာကြောင်း ဆိုပါတယ်။
 နိမိ ဆိုတာ ရွှေ ငွေ ဥစ္စာ ရတနာလို အဓိပ္ပာယ်ရပါတယ်။
 ပြောင်းလဲသုံးစွဲလာတဲ့ နိတိကတော့ ဆောင်ခြင်း ရည်ညွှန်းခြင်းလို
 အဓိပ္ပာယ်ရကြောင်း ဆိုပါတယ်။
 ဒီတော့ လောကနိတိဆိုတာ လောကသားတို့ရဲ့
 ရွှေ ငွေ ဥစ္စာပစ္စည်းသဖွယ် ဆောင်ထားကျင့်သုံး လိုက်နာဖွယ်ရာများ။
 လောကလူသားတို့ ဘဝတိုးတက်ရေးကို ညွှန်ပြခြင်းများလို
 နားလည်ကြရမှာ ဖြစ်ပါတယ် ။

ဤစာအုပ်၏ မျက်နှာပုံးဒီဇိုင်း၊ ဓာတ်ပုံ၊ စာမျက်နှာ
 ဖွဲ့စည်းမှု၊ ဖန်တီးရေးဖွဲ့မှု၊ စာသားများအားလုံးသည်
 စာရေးသူနှင့် ဤစာအုပ်တိုက်၏ မူပိုင်ခွင့်ဖြစ်ပါသည်။
 သို့ဖြစ်ပါ၍ မူပိုင်ခွင့်ရှိသူများ၏ ခွင့်ပြုချက်မရဘဲ ကူးယူ
 ဖော်ပြခြင်း၊ ကူးယူရေးသားခြင်းကို လုံးဝ(လုံးဝ)
 ခွင့်မပြုပါ။

[စာအုပ်အညွှန်း ရေးသားဖော်ပြခြင်း၊ စာအုပ်အား
 ဝေဖန်ချက်ရေးသားခြင်း၊ စာဖတ်သူများ၏ Social
 Media စာမျက်နှာများပေါ်တွင် စာအုပ်ပုံဖြင့်ဖြစ်စေ၊
 စာဖြင့်ဖြစ်စေ ပြန်လည်ရေးသား ညွှန်းဆိုဖော်ပြခြင်း၊
 စာအုပ်မျက်နှာပုံးပုံအား Profile Picture အဖြစ်
 အသုံးပြုခြင်းတို့ကို ခွင့်ပြုပါသည်။]

 [mail;myawuttcho201012@gmail.com](mailto:myawuttcho201012@gmail.com)
 ☎ 09-250011521

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

ထုတ်ဝေခြင်း	၂၀၂၅-ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ (ပထမအကြိမ်)
ထုတ်ဝေသူ	ဒေါ်အိအိချို (၀၂၀၂၈) မြဝတ်ချိုစာပေ အမှတ်- ၂၀၊ ဗိုလ်ချုပ်လမ်း၊ ဗမာအေးရပ်ကွက်၊ ဒေါပုံမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။ ဖုန်း- ၀၉-၂၅၀၀၁၅၂၁
ပုံနှိပ်သူ	ဦးကျော်ကျော် (မြ - ၀၁၃၅၈) အောင်သူတပုံနှိပ်တိုက် အမှတ်-၉၂/အေ၊ စက်မှုဇုန် (၃) လမ်း၊ တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။
အတွင်းသရုပ်ဖော်	ဆူးထက်အောင်
အုပ်စု	၁၀၀၀
တန်ဖိုး	၈၀၀၀ ကျပ်

ထုတ်ဝေသည့်စာအုပ် ကတ်တလောက်အညွှန်း (CIP)

၃၂၀.၄
 ဝိ ဝိတိ(ပေကြီး)
 လူငယ်တို့ အောင်မြင်ရေး လောကနိတိ အလိမ္မာစာ / ဝိတိ(ပေကြီး)။ -- ရန်ကုန်။
 ရွှေပေစာအုပ်တိုက်၊ ၂၀၂၅။
 ၁၉၂ စာ၊ ပုံများ၊ ၂၁ စင်တီမီတာ
 ၁။ ပြည်သူ့နိတိ
 (၁) လူငယ်တို့ အောင်မြင်ရေး လောကနိတိ အလိမ္မာစာ

လူငယ်တို့ အောင်မြင်ရေး
လောကနိတိ - အလံပွာစာ

[ပင်းယခေတ် စတုရင်္ဂဗလအမတ်ကြီး မူရင်းရေးသားသည်။]

ဝိတိ[ပေကြီး]

မာတိက

	ပြန်လည်စိစဉ်သူ၏ ရည်ရွယ်ချက်အမှာစာ	၉
၁။	ပညာရှိကြောင်း နိတိ	၁၇
၂။	သူတော်ကောင်းဖြစ်ကြောင်း နိတိ	၅၇
၃။	သူယုတ်မာဖြစ်ကြောင်း နိတိ	၈၅
၄။	မိတ်ဆွေ ဆိုင်ရာ နိတိ	၉၇
၅။	အမျိုးသမီးများနဲ့ဆိုင်ရာ နိတိ	၁၁၃
၆။	အစိုးရပင်းများနဲ့ဆိုင်ရာ နိတိ	၁၃၃
၇။	အထွေထွေဆိုင်ရာ နိတိ	၁၆၁

ပြန်လည်စီစဉ်သူ၏ ရည်ရွယ်ချက်အမှာစာ

လောကနိတိဟာ ရှေးမြန်မာတို့ရဲ့ ပညာရေးမှာ အရေးပါ အရာ
 ရောက်ခဲ့တဲ့ ကျမ်းတစ်ဆူဖြစ်ပါတယ်။ ဒီနေ့လို ခေတ်မီတဲ့ အစိုးရ
 ကျောင်းတွေ မထွန်းကားမိကာလက ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းမှာပဲ သင်ပုန်း
 ကြီးကစ ရတနာရွှေချိုင့် လောကနိတိတို့ စတာတွေသာ ကြီးပြင်းခဲ့ရ
 ပါတယ်။ ဒီနေ့ခေတ်မှာတော့ ငယ်ရွယ်သူတွေဟာ လောကနိတိနဲ့
 အတော်အလှမ်းဝေးနေခဲ့ပါတယ်။ လူတော်တော်များများက လောကနိတိ
 ကို အပျော်တမ်း ဖတ်စာမျှလောက်ပဲ သဘောထားလာကြပါတယ်။

ဆိုတော့ လောကနိတိမှာ ပါဝင်တဲ့ ဆောင်အပ် ရှောင်အပ်
 လိုက်နာအပ်တဲ့အချက်တွေ နှောင်းလူတို့ ကောင်းကောင်း မသိကြတော့။
 တစ်ခုစဉ်းစားစရာရှိတာက လောကနိတိကို လူတွေမသိ မဖတ်ကြတော့
 တာဟာ ဒီနေ့ခေတ်နဲ့ အကျိုးမဝင်တော့တဲ့ နိတိစကားတွေဖြစ်နေလို့
 လားပေါ့။ တကယ်တော့ လောကနိတိဟာ ခေတ်အဆက်ဆက် လူများ

လိုက်နာအပ် ရှောင်ကြဉ်က သိမြင်အပ်တဲ့ စကားများ ဖြစ်ပါတယ်။ တစ်ခုတလေလောက်ပဲ ခေတ်နဲ့ မညီတော့တဲ့ အနေအထားဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒါကိုတော့ ခေတ်နဲ့အညီ ဖြစ်စေမဲ့ အတွေးအမြင်တွေနဲ့ ချင့်ချိန် စဉ်းစားယူရပါမယ်။

နိတိကျမ်းအတတ်ရှိသူအဖို့ အသိပညာ ဗဟုသုတ ကြွယ်ဝပြီး လုပ်ဆောင်တဲ့ လုပ်ငန်းများလဲ သဘာဝယုတ္တိ အာဂမယုတ္တိတို့နဲ့အညီ လက်တွေ့ကျကျ လုပ်ဆောင်နိုင်မှာဖြစ်တဲ့အတွက် ဘဝလှေကားထစ် များအဖြစ် အသုံးဝင်လှပါတယ်။ နိတိကျမ်းများ တတ်သိသူ အများစုမှာ ကိုယ်အမူအရာ နှုတ်အမူရာ အင်မတန် သိမ်မွေ့ပါတယ်။ နှောင်းစာပေ ပညာရှင်တွေအနေနဲ့ နိတိကျမ်းလာ အချက်အလက်တို့ကို စာရေးသားရာ မှာ ထည့်သွင်းကိုးကားခြင်း၊ ဟောပြောပွဲတွေမှာ ထည့်ပြီး ဟောပြောခြင်း ပြုလုပ်ကြပြီး ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် အသုံးချခဲ့ကြပါတယ်။ အဲဒီနိတိကျမ်း တွေကပေးတဲ့ အသိပညာတွေကြောင့် ဘဝပေါင်းများစွာ တစ်ဆစ်ချိုး ပြောင်းလဲတိုးတက်ခဲ့ကြဖူးပါတယ်။ ဒါကြောင့် လောကနိတိ ကျမ်းလာ လမ်းညွှန်ချက်တွေကို ယနေ့ လူငယ် လူရွယ်နဲ့ လူကြီးများပါ မကျန် လေ့လာလိုက်စားမှု အားနည်းလာတာဟာ နိုင်ငံရဲ့အနာဂတ် အသိပညာ အတတ်ပညာ ကိုယ်ကျင့်တရားတို့ကို ထိခိုက်လာနိုင်လို့ စိုးရိမ်စရာ ဖြစ်ပါတယ်။

လောကနိတိကျမ်းကို ရှေးမြန်မာဘုရင်များ လက်ထက်တော် ကတည်းက မြန်မာတို့ တလေးတစား တန်ဖိုးထား သင်ယူခဲ့ကြပါတယ်။ မူလ ကျမ်းပြုစုသူမှာ ပင်းယခေတ် ရှင်ဖြူလေးစီးရှင် သီဟသူမင်း လက်ထက်က သီရိမဟာ စတုရင်္ဂီဗလအမတ်ကြီးဖြစ်ပါတယ်။ စတုရင်္ဂီဗလ အမတ်ကြီးဟာ ဘုရားဟော ပိဋကကျမ်းများနဲ့ လောကုတ်လောကီရေးရာ စာအုပ်များစွာတို့ကနေ ကောက်နုတ်ကိုးကားပြီး လောကနိတိကျမ်းကို

ရေးသားခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။ ရေးသားခဲ့တဲ့ ခုနှစ်ဟာ သက္ကရာဇ် ၇၁၄ ခုနှစ်ဖြစ်ပါတယ်။

မူလရေးသားထားတဲ့ လောကနီတိကျမ်းဟာ ပါဠိဘာသာနဲ့ ရေးသားခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီပါဠိဘာသာကနေ မြန်မာတို့အလွယ်တကူ နားလည်နိုင်ဖို့အတွက် မဟာအောင်မြေဘုံစံအုတ်ကျောင်း ဆရာ တော်ကြီး ဦးဗုဓ်က သက္ကရာဇ် ၁၁၆၉ ခုနှစ်မှာ ဘာသာပြန်အနက် ရေးသားခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီနောက် မင်းတုန်းမင်းနဲ့ သီပေါမင်းတို့ လက်ထက် မှာ အမှာတော်ရေး ရာထူးနဲ့ ခစားအမှုထမ်းခဲ့တဲ့ ဦးရှင်ကလေးကလဲ မြန်မာစာပေနယ်ပယ်သို့ ကျယ်ပြန့်အောင် လောကနီတိ ယျိုးကဗျာကို ရေးသားခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီနောက်ရှေးဘုန်းတော်ကြီးသင် ပညာရေးကျောင်း များမှာ လောကနီတိကို ပြဋ္ဌာန်းစာတစ်ခုအနေနဲ့ မြို့တိုင်းရွာတိုင်းမှာ သင်ကြားခဲ့ရာက လောကနီတိဟာ မြန်မာတို့အဝန်းအဝိုင်းမှာ ကျယ်ပြန့် လာခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။ ကျယ်ပြန့်လာတာနဲ့အတူ မူရင်းပါဠိဘာသာနဲ့ ရေးသားထားတဲ့ လောကနီတိကျမ်းနဲ့ ဆရာတော်ဦးဗုဓ် မြန်မာဘာသာ ပြန်ထားတဲ့ လောကနီတိတို့ကို အမှီပြုပြီး နာမည်ကြီးဆရာတော်ကြီးများနဲ့ နာမည်ကြီးစာပေပညာရှင်ဖြစ်တဲ့ ဦးသုခအပါအဝင် စာဆိုရာနဲ့ချီ လောက နီတိကို အဆင့်ဆင့် လက်ဆင့်ကမ်း ရှင်းလင်း ရေးသားခဲ့ကြပါတယ်။ ဒေါက်တာစိန်ဟူ အပါအဝင် ပညာရှင် တချို့ကလဲ လောကနီတိကို အင်္ဂလိပ်ဘာသာ ပြန်ဆိုရေးသားခဲ့ကြပါတယ်။

လောကနီတိကျမ်းဟာ လူမှုနယ်ပယ်မှာ တကယ်ကောင်းမွန်တဲ့ ကျမ်းဖြစ်ပါတယ်။ လောကနီတိအတတ်ကို သိထားတတ်ထားတဲ့သူတွေ ဟာ ဘဝလမ်းလျှောက်လှမ်းတဲ့အခါ ပိုမိုအဆင်ပြေချောမွေ့စေပါတယ်။ လောကနီတိရဲ့အဓိပ္ပာယ်ကို ပြောရရင် လောကဆိုတာ လူသားတို့ရဲ့ သတ္တလောကကြီးကို ဆိုလိုတာဖြစ်ပါတယ်။ နီတိ ဆိုတာကတော့ ပါဠိစာပေ နိဗ္ဗိကနေ ဆင်းသက်လာကြောင်းဆိုပါတယ်။ နိဗ္ဗိဆိုတာ

ရွှေ ငွေ ဥစ္စာ ရတနာလို့ အဓိပ္ပာယ်ရပါတယ်။ ပြောင်းလဲသုံးစွဲလာ တဲ့ နိတိကတော့ ဆောင်ခြင်း ရည်ညွှန်းခြင်းလို့ အဓိပ္ပာယ်ရကြောင်း ဆိုပါတယ်။ ဒီတော့ လောကနိတိဆိုတာ လောကနိသားတို့ရဲ့ ရွှေ ငွေ ဥစ္စာပစ္စည်းသဖွယ် ဆောင်ထား ကျင့်သုံး လိုက်နာဖွယ်ရာများ။ လောကလူသားတို့ ဘဝတိုးတက်ရေးကို ညွှန်ပြခြင်းများလို့ နားလည်ကြရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

လောကနိတိဟာ လူသားတွေအတွက် အဲသလောက်ထိ အရေး ပါတဲ့ကျမ်းဖြစ်တဲ့အတွက် မျက်မှောက်ခေတ် လူငယ်တွေလက်ထဲလဲ ရောက်ရှိစေချင်တဲ့ဆန္ဒ ဖြစ်ပေါ်လာမိပါတယ်။ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းမှာ ပညာသင်ယူသူ၊ ရှင်သာမဏေပြုသူ၊ ယဉ်ကျေးလိမ္မာသင်တန်းတက်ရောက် သူ နည်းပါးလာတဲ့အတွက် ဒီနေ့ခေတ် လူငယ်တွေ လောကနိတိနဲ့ အလှမ်းဝေးနေတာဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျောင်းစာကြည့်တိုက်တွေဆီ ကလေးတွေဆီ လောကနိတိစာအုပ် အလွယ်တကူ ရောက်ရှိအောင် စိတ်ဝင်စားဖွယ် ရုပ်ပုံလေးတွေနဲ့ထုတ်ဝေဖို့ ပြင်ဆင်ခဲ့ပါတယ်။ ရှေးခေတ် မြန်မာစာအရေးအသားများနဲ့ လောကနိတိစာအုပ်တွေကို ခေတ်လူငယ် တွေဖတ်တဲ့အခါ နားလည်နိုင်မှု နည်းပါးနိုင်တဲ့အချက်ကို ဖြည့်စွက်ပြီး တော့လဲ ခေတ်အဆက်ဆက်ကနေ ပြောင်းလဲလာခဲ့တဲ့ ဒီနေ့ခေတ် မြန်မာစာအရေးအသားပုံစံအတိုင်း မူရင်းဆိုလိုရင်းကို မပျက်စေဘဲ ပြောင်းလဲရေးသားပြီး ဒီစာအုပ်လေးကို စီစဉ်ခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။

လောကနိတိကျမ်းမှာ ပါဠိဂါထာ ၁၆၇ ဂါထာရှိပါတယ်။
 (၁) ပညာရှိတို့ကို ဆိုင်ရာအခန်း - ပဏ္ဍိတကဏ္ဍ။ (၂) သူတော်ကောင်းတို့ ဆိုင်ရာအခန်း - သုဇနကဏ္ဍ။ (၃) သူယုတ်မာ လူမိုက်တို့ဆိုင်ရာ အခန်း - ဗာလဒုဇနကဏ္ဍ။ (၄) မိတ်ဆွေတို့ဆိုင်ရာအခန်း - မိတ္တကဏ္ဍ။ (၅) မိန်းမသား သဘာဝများဆိုင်ရာအခန်း - ဣတ္ထိကဏ္ဍ။ (၆) အုပ်ချုပ်သူ

မင်းအစိုးရတို့က ဆိုင်ရာခန်း - ရာဇကဏ္ဍ။ (၇) အထွေထွေ ဆိုင်ရာ အခန်း- ပကိဏ္ဍကဏ္ဍ ဆိုပြီး ၇ ခန်းဖွဲ့ရေးသားထားတာ ဖြစ်ပါတယ်။

ခေတ်လူငယ်များနဲ့ လူကြီးလုပ်နေကြတဲ့ အကြီးအကဲတွေအနေ နဲ့ လောကနိတိကျမ်းကို လေ့လာမှတ်သား လိုက်နာ ကျင့်ဆောင်သင့် ပါတယ်။ လောကနိတိကျမ်းကို ဖတ်ရှုလိုက်နာပြီး ကြီးကျယ်မွန်မြတ်တဲ့ အကြား အမြင် ဗဟုသုတ ရရှိလာကြစေချင်ပါတယ်။ စောင့်ထိန်းသင့်တဲ့ စည်းကမ်း နည်းလမ်း ဂုဏ်အင်္ဂါတွေကို စောင့်ထိန်းနိုင်ကြပြီး ကြီးပွား တိုးတက် ချမ်းသာတဲ့၊ ရိုးသားယဉ်ကျေးတဲ့ လူရည်ချွန်တွေ ဖြစ်နိုင်ကြ ပါစေလို့လဲ ဆုမွန်ကောင်း တောင်းပေးလိုက်ပါတယ်။

ဝိထိ(ပေကြီး)
၂၆-၂-၂၀၂၅

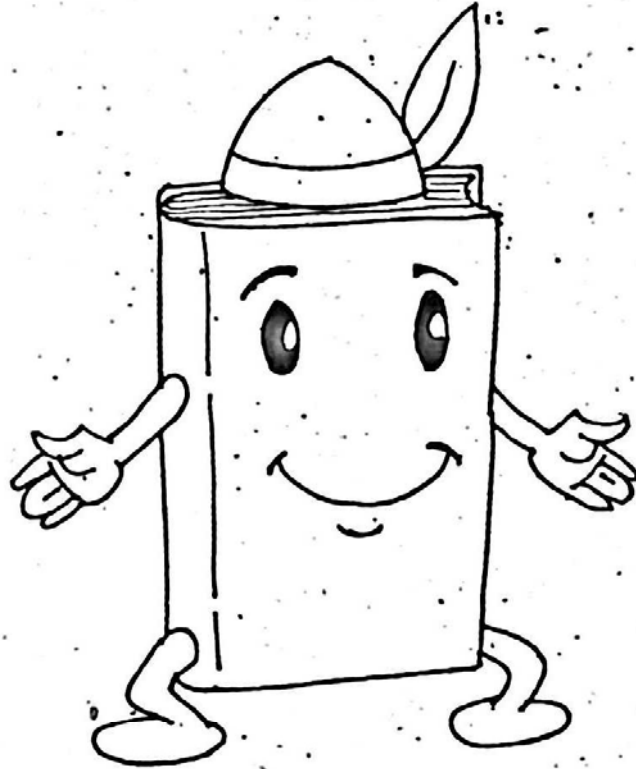

လောကနီတိ [၁]

ကျွန်တော် ရတနာမြတ်သုံးပါးကို ရှိခိုးပါတယ်။
 ရတနာသုံးပါး ဦးထိပ်ထားပြီးတဲ့အခါ ကျမ်းစာ
 အထွေထွေတို့ ကနေ ထုတ်နုတ်စီစဉ်ရေးသားထားတဲ့
 လောကနီတိကျမ်းကို မာဂဘောသာနဲ့ အကျဉ်းတင်ပြပါ
 တော့မယ်။

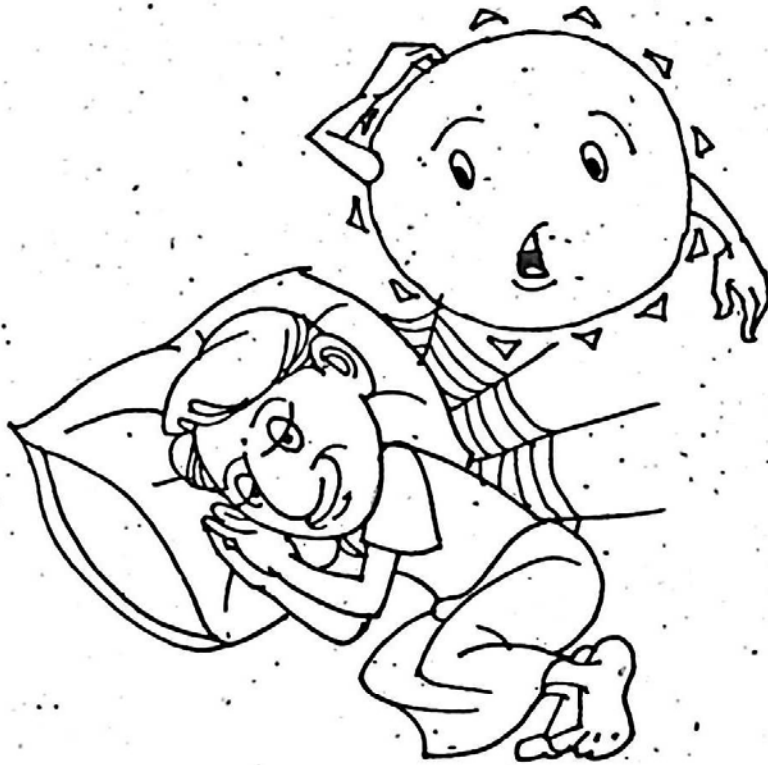
[မြန်မာစကားပြေနဲ့ လိုရင်းတိုရှင်း တင်ပြပါတော့မယ်၊
 ပြန်လည်စီစဉ်သူ]

လောကနိတိ [၂]

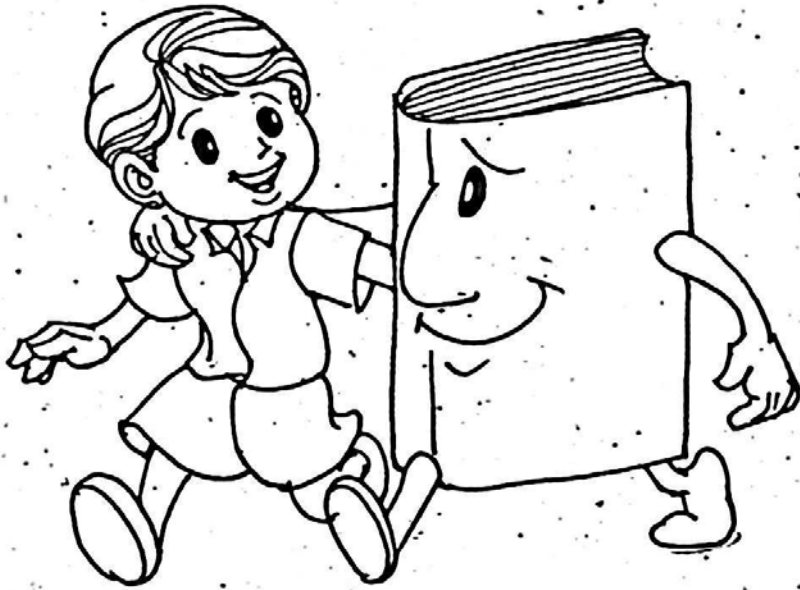
လောကနိတိကျမ်းဟာ ယောက်ျားတို့ရဲ့ အနှစ်သာ
 ရလို့လဲပြောလို့ ရပါတယ်။ အမိအဖလို့လဲ သတ်မှတ်ခေါ်ဆို
 နိုင်ပါတယ်။ ဆရာလို့လဲ သတ်မှတ် ခေါ်ဆို နိုင်ပါတယ်။
 မိတ်ဆွေ အပေါင်းအသင်းလို့လဲ သတ်မှတ် ခေါ်ဆိုနိုင်ပါ
 တယ်။ လောကနိတိကို သိရှိနားလည်တဲ့ သူတွေဟာ
 အမြော်အမြင် ဗဟုသုတရှိတဲ့ ပညာရှိဖြစ်ပါတယ်။

ပညာရှိကြောင်း နိတိ

လောကနိတိ [၃]

ပျင်းရိနေရင် အတတ်ပညာ မရနိုင်ပါ။ အတတ်
 ပညာမရှိတဲ့သူမှာ ပစ္စည်းဥစ္စာ ရှားပါးပါလိမ့်မယ်။ ဥစ္စာပစ္စည်း
 မရှိတဲ့သူမှာ မိတ်ကောင်းဖော်သဟာ ရှားပါးပါလိမ့်မယ်။
 မိတ်ကောင်းဖော်သဟာ မရှိတဲ့သူမှာ ချမ်းသာမှုကိုရရှိခြင်း
 နည်းပါးပါလိမ့်မယ်။ ချမ်းသာမှု မရှိတဲ့သူမှာ ကောင်းမှု
 ကုသိုလ်ပြုနိုင်ခွင့် နည်းပါးပါလိမ့်မယ်။ ကောင်းမှုကုသိုလ်
 မပြုနိုင်တဲ့ သူဟာ နိဗ္ဗာန် မရနိုင်ပါ။

လောကနီတိ [၄]

အတတ်ပညာနဲ့ တူတဲ့ ဥစ္စာဆိုတာ မရှိပါ။
အတတ်ပညာကို သူခိုးဖြစ်သူတို့ ခိုးမယူနိုင်ပါ။
လောကမှာ အတတ်ပညာဆိုတာ အဆွေခင်ပွန်း
ကောင်းဖြစ်ပါတယ်။ အတတ်ပညာက တမလွန်ဘဝထိ
ချမ်းသာမှုကို ပေးပါတယ်။

လောကနီတိ [၅]

အကြား အမြင် ပညာကို နည်းနည်းလေးလို့
မအောက်မေ့ပါနဲ့။

နည်းနည်းရ နည်းနည်းချင်း စိတ်အတွင်းမှာ
သိုမှီး သိမ်းဆည်းထားသင့်ပါတယ်။

ခြံတောင်ပို့လို၊ ရေပေါက်ကျဖန်များလာတဲ့အခါ
ပြည့်သွားတဲ့ အိုးလို ဥပမာယူပါ။

လောကနီတိ [၆]

နှုတ်မှုပညာကိုဖြစ်စေ၊ လက်မှုပညာကိုဖြစ်စေ။
 မပြောပလောက် သေးငယ်တယ်လို့ မမှတ်ယူပါနဲ့။ ကုန်စင်
 အောင် တတ်မြောက်တဲ့အခါ တစ်ခုတည်းသော အတတ်
 ပညာပင်ဖြစ်စေကာမူ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းအတွက်
 အကျိုးရှိပါလိမ့်မယ်။

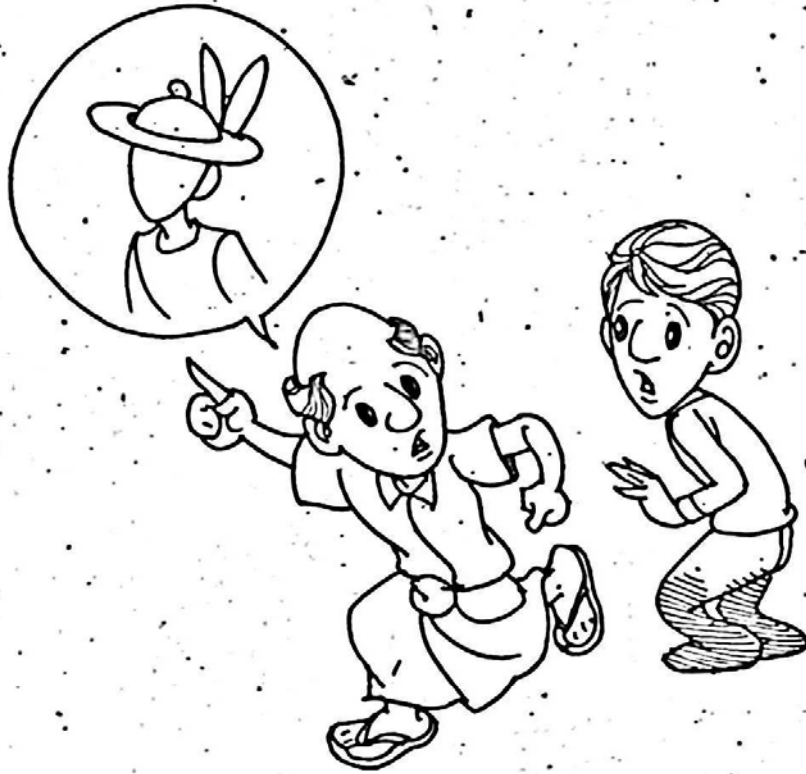
လောကနိတိ [၇]

တောင်တွေက ပတ္တမြားထွက်လေ့ရှိပေမဲ့ တောင်
တိုင်းမှာတော့ ပတ္တမြားမရှိပါဘူး။

ဆင်တွေမှာ အမြူတေရှိတတ်ပေမဲ့ ဆင်တိုင်းမှာ
တော့ အမြူတေ မရှိပါဘူး။

တောတောင်တွေမှာ စန္ဒကူးရှိတတ်ပေမဲ့ တော
တောင်တိုင်းမှာတော့ စန္ဒကူးမရှိပါဘူး။

အဲဒီလိုပါပဲ နေရာဒေသတိုင်းမှာတော့ ပညာရှိ
သုခမိန်တွေ မရှိပါဘူး။

လောကနီတိ [၈]

အကြားအမြင် ဗဟုသုတ ပြည့်စုံတဲ့ ပညာရှိ
 ဘယ်အရပ်ဒေသမှာ ရှိစာယ်လို့ ကြားလိုက်တာနဲ့ အကြား
 အမြင် သုတပညာရှာမှီးလိုတဲ့ သူဟာ အဲဒီအရပ်ဒေသကို
 လိုလိုလားလား သွားရောက်သင့်ပါတယ်။

လောကနိတိ [၉]

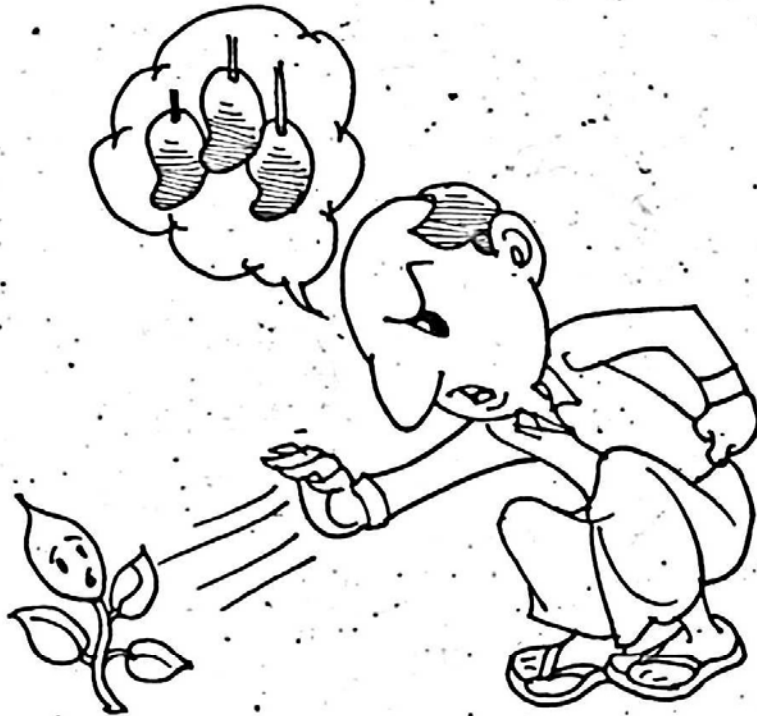
အတတ်ပညာကို တဖြည်းဖြည်း သင်ယူသင့်ပါ
 တယ်။ ပစ္စည်း ဥစ္စာကိုလဲ တဖြည်းဖြည်း ရှာဖွေပါ။ တောင်
 ကို တက်တဲ့အခါ တဖြည်းဖြည်း တက်ပါ။ ကာမဂုဏ်အမှု
 ကိုလဲ တဖြည်းဖြည်း တစ်စစ အလိုရှိပါ။ ဒေါသဖြစ်တဲ့အခါ
 စိတ်လိုက်မာန်ပါ မလုပ်မိပါစေနဲ့။ အဲဒီငါးမျိုးဟာ တဖြည်း
 တဖြည်း တစ်စတစ်စချင်းသာ အလိုဖြည့်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

လောကနိတိ [၁၀]

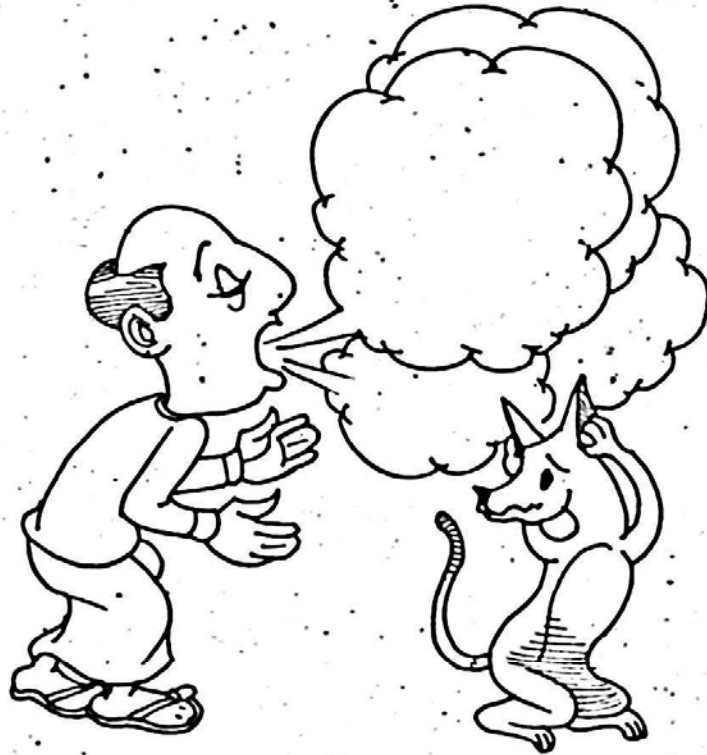
ယောက်ျားတို့ အတတ် ၁၈ ရပ်

- (၁) အကြားအမြင်အတတ်ပညာ၊ (၂) ဓမ္မသတ်ကျမ်းအတတ်ပညာ၊ (၃) သင်္ချာအတတ်ပညာ၊ (၄) အာရုံကို ထိန်းချုပ်တတ်တဲ့ ယောဂကမ္မဋ္ဌာန်း အတတ်ပညာ၊ (၅) နိတိကျမ်း အတတ်ပညာ၊ (၆) လောကအကြောင်းကိုပြတဲ့ ဝိသေက တက်ကျမ်းအတတ်ပညာ၊ (၇) ဆို တီး က ဖြစ်တဲ့ ဂန္ထဗ္ဗအတတ်ပညာ၊ (၈) လက်ပစ်အတတ်ပညာ၊ (၉) ဒူးလေး လင်းလေး (သေနတ်) စသော လေးအတတ်ပညာ၊ (၁၀) ရှေးဟောင်းနှောင်းဖြစ် စကားဖြစ်သော ပုရာဏကျမ်းအတတ်ပညာ။

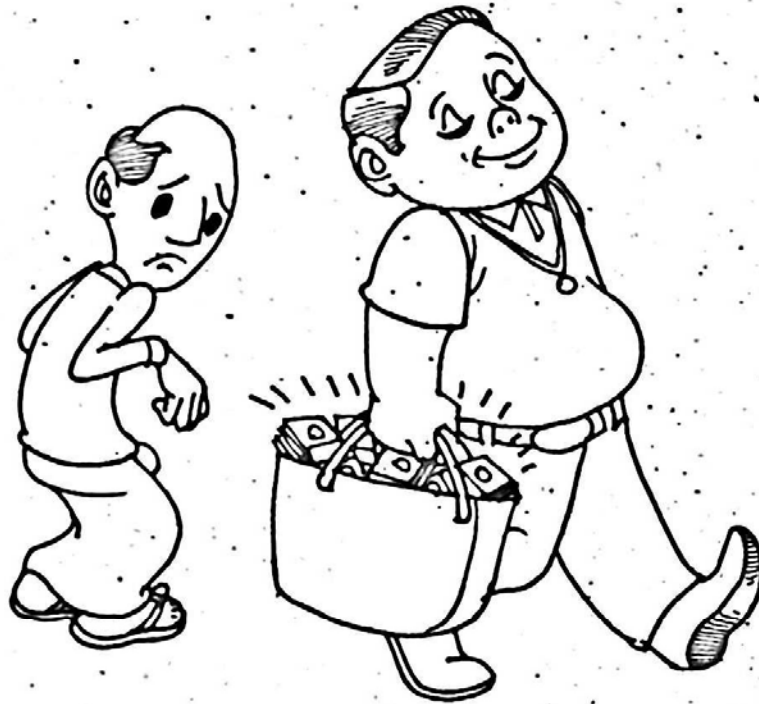
လောကနိတိ [၁၁]

(၁၁) ဆေးဝါး အတတ်ပညာ၊ (၁၂) ရယ်ရွှင်မှုကို ဖြစ်စေတတ်သော ဟာသအတတ်ပညာ၊ (၁၃) ဗေဒင်နက္ခတ်အတတ်ပညာ (အာကာသ၊ သိပ္ပံ)၊ (၁၄) လှည့်ပတ်မှု မာယာအတတ်ပညာ၊ (၁၅) ဆန်းကျမ်းအတတ်ပညာ၊ (၁၆) အလင်္ကာ ကျမ်းအတတ်ပညာ၊ (၁၇) ဂါထာမန္တန်အတတ်ပညာ၊ (၁၈) သဒ္ဒါကျမ်း အတတ်ပညာ။ အဲဒီအတတ်ပညာ ၁၈ ခုဟာ ယောက်ျားတိုင်း တတ်ထားသင့်တဲ့ အတတ်ပညာတွေဖြစ်ပါတယ်။

လောကနီတိ [၁၂]

လောကမှာ ပညာရှိဆိုတာ မမေးရင် စည်နွဲ့တူ
 တယ်။ မေးခဲ့ရင် မိုးကြီးရွာချသလို ဖြစ်တယ်။ ပညာမဲ့သူ
 မိုက်မဲသူကတော့ မေးသည်ဖြစ်စေ၊ မမေးသည်ဖြစ်စေ
 အမြဲပဲ စကားများတတ် ဟောပြောတတ်ပါတယ်။

လောကနီတိ [၁၃]

လောကမှာ စာအုပ်အထဲရှိတဲ့ အတတ်ပညာတွေ၊
 သူတစ်ပါး လက်မှာရှိတဲ့ ဥစ္စာပစ္စည်းတွေ ရှိပါတယ်။
 အရေးကြီးငယ်ပေါ်လာတဲ့အခါ မျိုးမှာ အဲဒီ စာအုပ်ထဲမှာရှိ
 တဲ့ ပညာက အတတ်ပညာမမည်ပါဘူး။ သူတစ်ပါးလက်မှာရှိ
 တဲ့ ပစ္စည်းဥစ္စာက ပစ္စည်းဥစ္စာမမည်ပါဘူး။

လောကနီတိ [၁၄]

ရေတိမ်ရေနက်ကို ကုမုဒြာကြာရိုးကို ကြည့်ရုံနဲ့ သိနိုင်တယ်။

အမျိုးယုတ်မြတ်(အကျင့်ကောင်းမကောင်း)ကို ကိုယ်အမူအရာ နှုတ်အမူရာ ကြည့်ရုံနဲ့သိနိုင်တယ်။

ပညာ ရှိ မရှိကို ပြောဆိုတဲ့စကားကို နားထောင် ရုံနဲ့ သိနိုင်တယ်။ မြေကောင်းမကောင်းကို အဲဒီမြေပေါ်မှာ ပေါက်နေတဲ့မြက် ညှိုး မညှိုးကြည့်ပြီး သိနိုင်တယ်။

လောကနီတိ [၁၅]

လောကမှာ အသိပညာဗဟုသုတ အကြားအမြင် အနည်းငယ်လောက်ရှိရုံနဲ့ အများကြီး သိထားတယ် ထင်သူ တွေရှိတယ်။ သူကိုသူ သိလှပြီဆိုပြီး မာန်တက်နေတတ် တယ်။ သူက ဘာနဲ့တူသလဲဆိုရင် သမုဒ္ဒရာရေကို မမြင်ဖူး တဲ့ ဖားသူငယ်ဟာ တွင်းချိုင့်အသေးလေးထဲက ရေကို အများကြီးထင်နေသလိုပါပဲ။

လောကနိတိ [၁၆]

လောကထဲမှာနေပြီး ပထမအရွယ်မှာ ပညာမရှာနိုင်ခဲ့ရင်
 ဒုတိယအရွယ်မှာ ဥစ္စာပစ္စည်း မရှာနိုင်ခဲ့ရင်
 တတိယအရွယ်မှာ တရားမရှာနိုင်ခဲ့ရင်
 စတုတ္ထအရွယ်မှာ ဘာမှ အသုံးကျတော့မှာမဟုတ်ပါဘူး။

လောကနီတိ [၁၇]

လူငယ်မောင်မယ်တို့ အတတ်ပညာကို သင်ကြပါ။

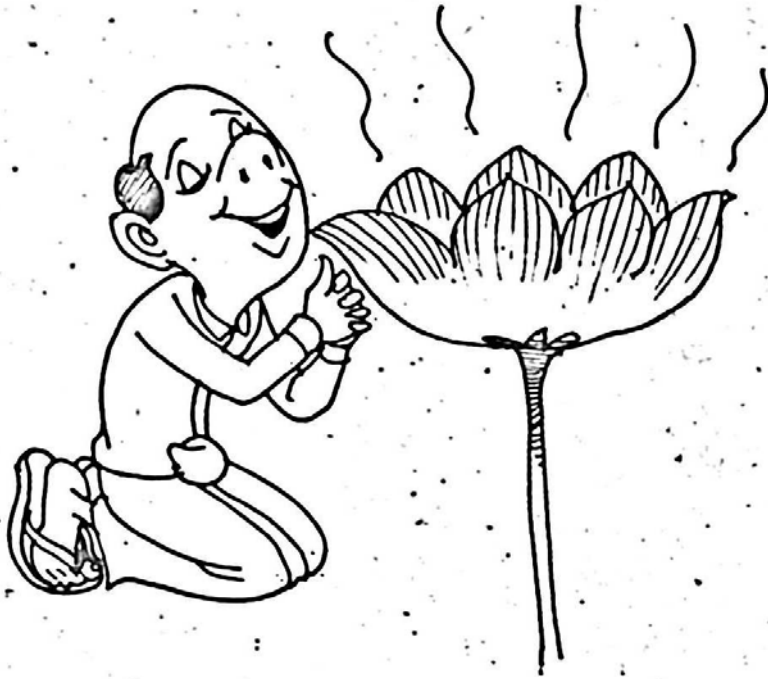
ဘာလို့ ပျင်းရိ နေကြတာလဲ။ နေ့စဉ် နေ့တိုင်း အတတ်ပညာ သင်ကြပါ။ အတတ်ပညာ မရှိရင် သူတစ်ပါးကျွန် ဖြစ်တတ်တယ်။ အတတ်ပညာ ရှိရင် သူတစ်ပါးရဲ့ အလေးထား အပူဇော်ခံ ဖြစ်တတ်တယ်။ ဒါကြောင့် အတတ်ပညာကို ကြိုးစားပြီး သင်ယူကြစမ်းပါ။

လောကနီတိ [၁၈]

အမေဖြစ်သူက သားသမီးကို အတတ်ပညာ သင်ပေးရတယ်။
 မိခင်ဖြစ်ပြီး အတတ်ပညာသင်မပေးရင် သားသမီးရဲ့ရန်သူဖြစ်တတ်တယ်။
 အဖေဖြစ်သူကလည်း သားသမီးကို အတတ်ပညာ သင်ပေးရမယ်။
 ဖခင်ဖြစ်ပြီး အတတ်ပညာသင်မပေးရင် သားသမီးရဲ့ရန်သူဖြစ်တတ်တယ်။

အတတ်ပညာမရှိတဲ့ သားသမီးတွေဟာ ဟင်္သာငှက်တို့ရဲ့
 အလယ်မှာရှိတဲ့ ဗျိုင်းလိုပဲ လူသူပရိသတ်ကြား သွားတဲ့အခါ မတင့်
 မတယ်ဖြစ်တတ်တယ်။

လောကနီတိ [၁၉]

တောင်ချောက်ကြားမှာ ပေါက်ရောက်နေတဲ့ ဆူးက ဘယ်သူ ချွန်လိုထက်နေတာလဲ။ သူ့အလိုလိုသာ ချွန်ထက်နေတာပါ။

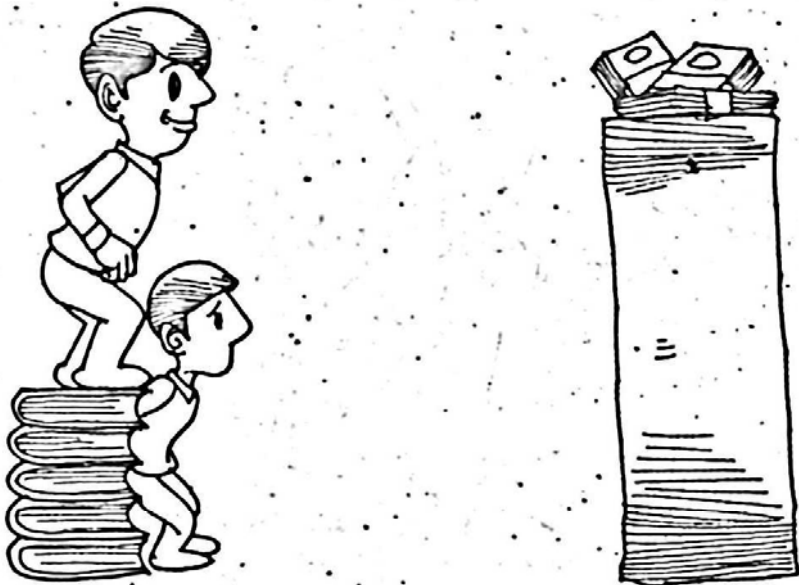
သမင်တွေရဲ့ မျက်လုံးတွေထဲမှာရော ဘယ်သူက မျက်စဉ်းခတ် ပေးလို့ ကြည်လင်တောက်ပ နေရတာလဲ။ သူ့အလိုလိုသာ ကြည် တောက်ပနေတာပါ။

ရွံ့အတွင်းမှာ ပေါက်ရောက်နေတဲ့ ကြာပန်းကိုရော ဘယ်သူ နံ့သာတွေသွားထည့်လို့ မွှေးနေရတာလဲ။ သူ့အလိုလိုသာ မွှေးနေတာပါ။ လူတော်လူကောင်းဆိုတဲ့ သဘောကရော ဘယ်သူပြုမှဖြစ်မှာလဲ။ ကိုယ် တိုင်ပဲ ပြုရလုပ်ရမှာပါ။

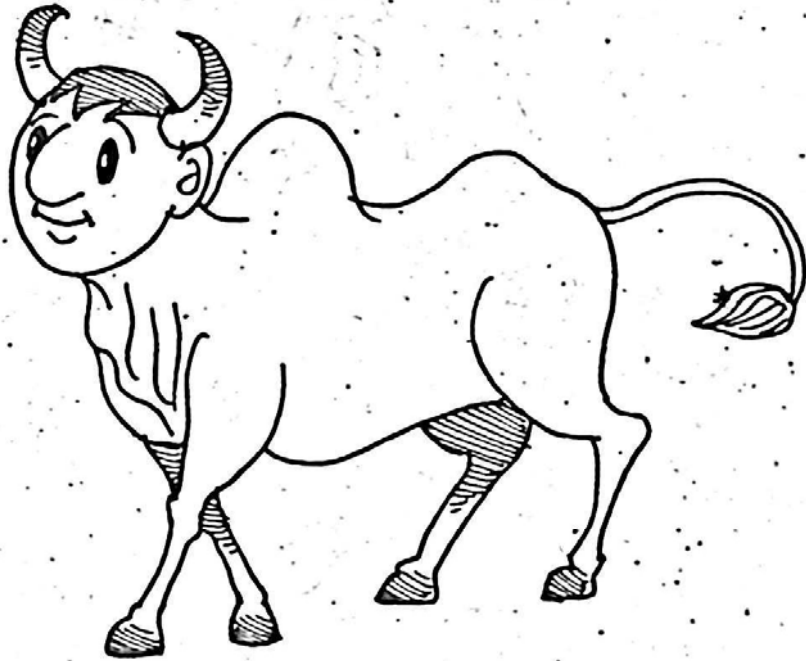
လောကနီတိ [၂၀]

ထုံးမပိတဲ့ ကွမ်းယာဟာ အရသာမရှိပါဘူး။
 ဆင်းရဲတဲ့သူရဲ့ဝတ်စားဆင်ယင်မှုကိုကြည့်ရတာလဲ
 အသာမရှိပါဘူး။
 ဆားမပိတဲ့ ဟင်းလျာဟာလဲ အရသာမရှိပါဘူး။
 အတတ်ပညာ မရှိတဲ့သူတွေ ဖွဲ့ဆိုတဲ့ စာကဗျာ
 တွေကလဲ အရသာ မရှိပါဘူး။

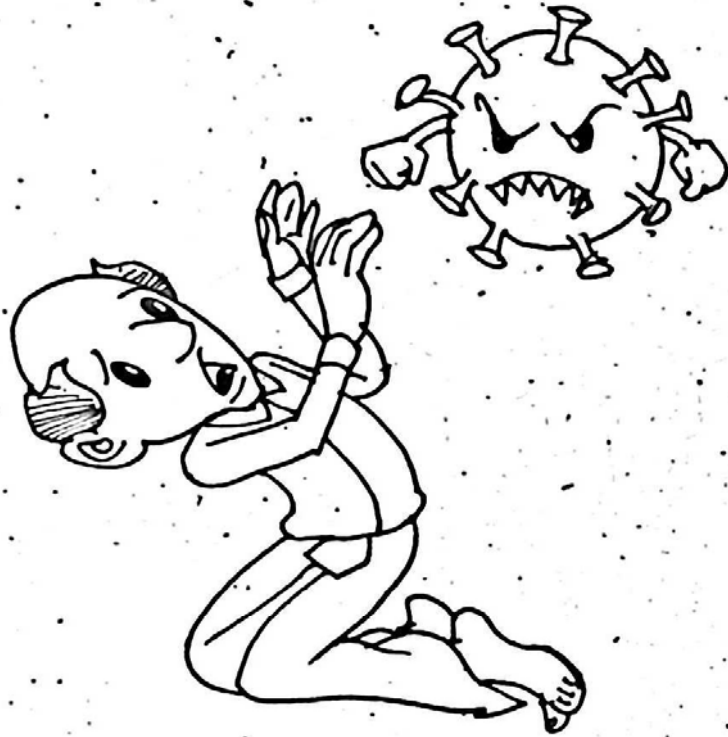
လောကနိတိ [၂၁]

ကြားနာမှတ်သားတတ်တဲ့သူက ဗဟုသုတပြည့်စုံ
 နေပါတယ်။ အဲဒီ ကြားမြင်သုတတွေကြောင့် ကြီးပွားနိုင်
 တယ်။ သုတပြည့်စုံတော့ အချက်ကျကျ အကွက်ကျကျ
 သိရှိနိုင်တယ်။ အဲလို သူများမမြင်နိုင်တာကို မြင်တဲ့အတွက်
 ကောင်းကျိုးချမ်းသာကို ရစေမှာပါ။

လောကနီတိ [၂၂]

လောကမှာ အစာစားတယ်၊ ကာမဂုဏ်မှီဝဲတယ်၊
 အိပ်တယ်ဆိုတဲ့ သုံးမျိုးကို နွားတွေရော လူတွေရော
 ပြုကြတာပါပဲ။ အသိပညာ အတတ် ပညာကတော့ လူတွေ
 မှ တတ်သိနိုင်တဲ့ ဆုထူးဆုမြတ်ပါ။ လူဖြစ်ပါရဲ့နဲ့ အတတ်
 ပညာ မရှိရင်တော့ နွားနဲ့ဘာထူးတော့မှာလဲ။

လောကနီတိ [၂၃]

လောကမှာ အတတ်ပညာလောက် ကောင်းတဲ့
 မိတ်ဆွေဆိုတာ မရှိဘူး။ အနာရောဂါလောက်နှိပ်စက်တဲ့
 ရန်သူဆိုတာမရှိဘူး။ ကိုယ့်ထက် ပိုချစ်လောက်တဲ့သူဆိုတာ
 မရှိဘူး။ ကံလောက်ကြီးမားတဲ့အားဆိုတာမရှိဘူး။

လောကနိတိ [၂၄]

လောကထဲမှာ ကျီးတွေကြားရောက်နေတဲ့ ဟင်္သာ
 ငှက်ဟာ မတင့်တယ်နိုင်ဘူး။ နွားတွေကြားရောက်နေတဲ့
 ခြင်္သေ့ဟာမတင့်တယ် နိုင်ဘူး။ မြည်းတွေကြား ရောက်နေတဲ့
 မြင်းတွေဟာလဲ မတင့်တယ်နိုင်ဘူး။ အဲဒီလိုပါပဲ လူမိုက်
 တွေရဲ့ အလယ်ရောက်နေတဲ့ ပညာရှိဟာ မတင့်နိုင်ပါဘူး။

လောကနီတိ [၂၅]

လူမိုက်ဆိုတာ တစ်သက်တာကာလပတ်လုံး
 အသက်နဲ့တမျှ ပညာရှိနား ဆည်းကပ်နေရရင်တောင်မှ
 တရားကို မသိနိုင်ဘူး။ ဘယ်လို ပုံစံကြောင့်လဲဆိုရင်
 ဟင်းအိုးထဲ အမြဲမွှေနေတဲ့ ယောက်မဆိုတာ ဟင်းရဲ့
 အရသာကို မသိသလိုပေါ့။ အရသာခံစားတတ်တဲ့ အသိ
 ပညာရှိမနေလို့ပါ။

လောကနိတိ [၂၆]

အသိပညာဓာတ်ခံရှိသူတွေကတော့ ပညာရှိကို ခဏလောက်လေး ဆည်းကပ်ခွင့် ရတယ်ဆိုရင်တောင် လျင်လျင်မြန်မြန် တရားကိုသိတယ်။ ဘယ်လိုပုံစံကြောင့် လဲဆိုရင် လျှာပေါ်မှာ ဟင်းကိုတင်လိုက်တဲ့အခါ ဟင်းရဲ့ အရသာကို လျှာက တမ်းသိသလိုမျိုးပါ။